משום דלמתי לך עבדות ומשתמש בחמתא חיש • והא דמשמע בפ"ק דקדושין (דף ל. ושם) דלהתקדשי למתי לך אמר כלום מי ליתו משום דלך (ב) כגירין למיכסב אחריתי נסיכנא קאמר היינו משום דשייר בקניינו כדאמר בהשולח (גיטין דף מג. ושם) והכא לא שייר: **מה** לחמא לך שכן כרע ומיתה ויש לומר דלמזמנות תלוי בחפיסת קדושין כדפריסית לעיל: **רבא** אמר לרב מרי בר רחל: רבא גרסי' ולא רב מרי בריה דלימור ניזוק הוא שהיה ימיו רבה כדמוזכר בפ' מי שמתו (נ) (ב"ק קמא.ושם*): **פורס** ידכבל· ממונה כדלמחר בפ"ק דיומא(דף פ.) מלי פרהדרין פורס: **ביון** דלמחו מיבמלא מקרב לחיך קריון ביה • מכלון קשה לפי' הקונטרס דפירש בחלו נלמחרין (שופט דף מא. ושם) גבי לחבריפס המלך שלמחו לו לחיות לחמה ולקמר בגמרא דבחומה שעה מחייבו שומחיהם של ישראל כלייה שהמניפו לחבריפס ופי' בקונטרס שהרלוהו לחיות לפי שהיה לחמו מיבמלא ומלפיכך ולמחו נעשה לו למרין הכא כיון דלמחו מיבמלא מקרב לחיך קריון ביה ולחו"ג לחניא בחוספחא(דמסהדרין פ"ד) דלין מעמידין מלך אלא מן המחיאים לכהונה מ"מ חימה הוא לומר דמשום חיסורא דרבנן מחחייבו כלייה ולומר רבינ שמואל דהורדום לא נשא בת ישראל שעשה משובה כדלמחרין בפ"ק דע"ב (דף ז.) ולכך נעשו ולח"פ שהיה עבד קלחוהו לחיות לפי שהיה לחיסם בחולח ולחי שפיר הא דלמר שמואל בפ' עשרה יוחסין (קדושין ע:) כל דלמר מבית המטוללי קלחינהו עבדא הוא ושמואל גופיה לית ליה (נעיל ממוד ח) דשובד כוכבים ועבד הכא על בת ישראל הולד כשר לגמרי ולא נקט ולח"פ